

almindelige Valgret skal være eneregerende, saa kan man ikke blot gaa den Vej, at man beholder det, vi hidtil have haft her i Kjøbenhavn, en Census, men man kan ogsaa gaa den Vej, Regeringen hidtil har været inde paa, at dele Valgretten og give den faktisk til enhver Folketingsvælger, mod saa samtidig at give en kvalificeret Valgret til dem, der yde den væsentligste Skat. Deraf vilde følge det i og for sig meget sunde og naturlige, at der i Kommunalbestyrelsen blev, om man vil, to Grupper af Medlemmer, af hvilke den ene overvejende vilde blive et Udtryk for de Krav og Ønsker, der ere oppe i Befolkningen, og den anden vilde holde saa meget igen, som er nødvendigt af Hensyn til Skatteyderne. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) fremdrog en forhenværende Indenrigsminister som Bevis for, at man ogsaa inden for Regeringen har været klar over, at alle bør have Del i Valgretten, er jeg ganske sikker paa, at det er kun ved løsrevne Citater, at man kan komme til andet, end at den samme ærede Indenrigsminister som Forudsætning derfor forlangte en passende Garanti for, at disse almindelige Vælgere ikke blive de eneraadende, og hver Gang vi have haft Lovforslag for, har det jo ogsaa været det, Regeringen med Rette har holdt paa. Jeg skal ikke her komme ind paa, om den Vej, man for at naa dette har valgt, i og for sig var den rette. Der er noget, der kunde tale for det, thi det, der her var Tale om at foreslaa indført for Kjøbenhavns Vedkommende, var det samme, som gælder i det øvrige Land, og om hvilket man har Erfaring for, at under det Valgsystem bliver der ikke vist uheldigt Kniberi, samtidig med at der dog iagttages en passende Økonomi rundt om i vore Kommuner. Der kunde altsaa være Grund til at indføre det i Landet ellers gældende System ogsaa for Kjøbenhavns Vedkommende. Imidlertid kunde jeg tænke mig og har altid tænkt mig, at man ad andre og maaske bedre Veje kunde gradere Valgindfyldelsen saaledes, at en kvalificeret Valgindfyldelse kom til at gælde adskilligt længere ned end til den højstbeskattede Femtedel, men jeg skal, som sagt, ikke komme videre ind herpaa. Jeg anser det

nemlig for at være politisk rigtigt, at Regeringen ved sit Forslag nu har indskrænket sig til at blive ved den bestaaende Ordning med en Valgcensus og blot foreslaaet at gaa over til Forholdstalsvalg. Jeg er overbevist om, at hvis vi ville have noget igennem, maa vi ogsaa blive staaende derved. Den Form, hvorunder Valgmaaden derhos er foreslaaet, kan jeg ogsaa som andre Talere give min fulde Tilslutning. Hver Gang den Sag har været behandlet, har jeg hævdet, at man maatte ind paa Forholdsberregning ved Valgopgørelsen, det vil sige det, som det D'Hondtske System hviler paa, og jeg har ikke kunnet gaa af Vejen for dette af Hensyn til de Indvendinger, der ere rettede derimod. Det er i Hovedsagen ogsaa kun den, at man er nødsaget til at stemme efter forudgivne Lister, hvilket, om man vil, er et Baand paa Vælgerens Frihed, idet han ikke kan tage Folk fra den ene Liste og putte dem over paa de andre. Men det maa man finde sig i. Ad den Vej, ad hvilken Regeringen i sit forrige Forslag vilde byde Vælgere større Frihed, ved en Kombination af Forholdstalsvalg og almindelige Listevalg, vilde det hurtigt vise sig, at man helt kom bort fra Forholdstalsvalgets Formaal; man kan vist heller ikke — i hvert Fald vil jeg for mit Vedkommende ikke forsøge derpaa — komme ind paa de andre Valgmaader, som for at bevare Vælgerernes Frihed have været foreslaaede, og som jeg i øvrigt selv har været med til at foreslaa, som gik ud paa at gaa til Forholdstalsvalg efter Lister, men saaledes, at man skal kunne flytte over fra den ene til den anden. Det syntes nemlig saa kompliceret, at det i hvert Tilfælde ikke var os, der i og for sig vare tiltalte deraf, muligt at faa ellers meget skarpsindige, dygtige og kloge Medlemmer inden for Udvalget til at gaa med dertil, og det vilde vel næppe gaa os bedre nu. Hovedsagen er jo ogsaa, at den D'Hondtske Metode er simpel og i sit Resultat absolut retfærdig. Dette, at man lægger Baand paa Vælgere, er jo ej heller andet end, hvad vi kende, hvor som helst, vi ellers vælge ved Forholdstalsvalg. Vi føle os ikke generede deraf, naar vi vælge til Landstinget, hvor vi vide, at enten have